

[Pürschel.]

det danske Folk i Dag mener at burde sætte ind paa de forskellige Punkter for at værne den Retstilstand, som dette Folk har skabt sig selv. Loven siger baade, paa hvilke Punkter dette Samfund mener at burde rejse Værnet stærkere, fordi det frygter Angrebet, og paa hvilke Punkter det sætter Værnet stærkere, fordi de Punkter er det dyrebart. Saaledes vil denne Lov en Gang gaa over i Historien som et uforgængeligt Vidnesbyrd af en egen klart talende Art om Kulturstandpunktet i det Samfund, der gav sig selv denne Lov.“

Anlægger jeg denne Maalestok paa det her foreliggende Lovforslag, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at Standpunktet er ret lavt. Jeg skal nævne, maksimalt: For den svangre Kvinde Fængsel i 3 Maaneder ogsaa for de mest graverende Tilfælde, hvor ingen nok saa slap Moral vil kunne finde undskyldende Omstændigheder for hende, og ogsaa i Gentagelsestilfælde; for Lægen, der foretager en reelt lovlig Fosterfordrivelse under Til sidesættelse af Lovens Former, Fængsel i 6 Maaneder, for de ogsaa reelt ulovlige Fosterfordrivelser Fængsel i 2 Aar, under visse skærpendede Omstændigheder i 4 Aar; for Kvaksalveren Fængsel i 4 Aar uden Hensyn til, om Fosterfordrivelsen var reelt lovlig, og under skærpendede Omstændigheder 8 Aar.

Lægger man ved Siden deraf det russiske Forslag, vil man se, at Straffen for den svangre Kvinde i Rusland er offentlig Advarsel, i Gentagelsestilfælde Bøde indtil 300 Rubler. Jeg er ikke sikker paa, at offentlig Advarsel ikke er nok saa afskrækkende som 30 Dages Fængsel, der gives i Hemmelighed og maaske betinget, men det er nu sin Side af Sagen. For Lægen i Rusland er Straffen 1—2 Aars Fængsel, normalt strengere end her. For Kvaksalvere er Straffen efter det russiske Forslag mindst 3 Aars Fængsel, her 30 Dages Fængsel. Efter disse Rammer maa det siges fremtidigt at være adskilligt mere risikabelt at optræde som Kvaksalver i Rusland, end det er her i Landet.

Jeg skal dernæst anføre nogle Strafferammer fra vor nye Borgerlig Straffelov. Den Læge, der råber, at en Kvinde har været indlagt paa et Sygehus som Følge af, at hun har foretaget en ulovlig Svangerskabsafbrydelse, vil kunne straffes med Fængsel i indtil 1 Aar, Kvinden vil selv kunne faa 3 Maaneder. Den, der krænker Gravfreden eller mishandler et Lig, kan faa Fængsel i 6 Maaneder. Den, der mishandler

en Ko, saa den maaske kaster sin Kalv, kan faa Fængsel i 1 Aar (§ 196). Den, der forvolder Fare for, at smitsom Sygdom finder Indgang eller udbredes blandt Husdyr, kan faa Fængsel i indtil 2 Aar; ja, for den uagtsomme Forseelse kan under skærpendede Omstændigheder gives 6 Maaneder (§ 192). Herunder falder formentlig smitsom Kalvekastning.

Man kunde fristes til at mene, hvis man skulde dømme alene efter Strafferammen, at det danske Samfund anser det for vigtigere at sikre, at Koens Foster fødes, end at det sker med Kvindens. Jeg er fuldkommen paa det rene med, at dette er stillet skarpt op, men det, jeg har villet belyse grelt ved dette, er, at Fosterfordrivelse ved Lovforslaget her placeres som en Bagatelforseelse, der vil blive straffet omtrent som en mellemgrov Motorforseelse og et ikke alt for alvorligt Slagsmaal. Det er den strafferetlige Placering af Fosterfordrivelse efter Lovforslaget.

Man kunde saa spørge: Naar man nu ikke vil gaa med til Kommissionsforslaget og heller ikke gaa med til Ministerens Forslag, hvad vil man da? Jeg vil først henvise til, at vi jo er villige til en Forhandling om det etiske Spørgsmaal og om det eugeniske Spørgsmaal, at vi anerkender den medicinske Indikation, men ikke finder den Udvidelse, der er sket, heldig. Det, vi navnlig vender os imod, er den sociale Indikation, nøgen eller tilhyllet, og spørger man mig, hvad jeg vil gøre her, svarer jeg, at jeg først og fremmest vil kræve den gældende Lov respekteret, baade af Administration og af Domstole. Jeg kan ikke erkende, at der er ført Bevis for, at vor moderne Straffelov ikke har ramt det rette, før der er gjort et ærligt Forsøg paa at gennemføre Loven, og det er ikke sket. Derfor har Flertalspartierne og den af dem udgaaede Minister — jeg tænker paa den nuværende Justitsministers Formand, under hvis Ægide dette er sket — Ansvar.

En saadan Gennemførelse vil ganske vist føre til et betydeligt Antal Straffesager, men det samme vil blive Tilfældet efter Kommissionsforslaget og efter Ministerens Forslag, hvis det da er Mening, at Loven skal respekteres. Vil man dæmme op for den fuldkomne Tøjlesløshed, vi er kommet ud i, maa der rykkes i Tøjlerne, og det vil i Virkeligheden ogsaa baade Ministeren og Kommissionen, tilsyneladende da. Der vil blive ramt nogle Mennesker deraf, og dem kan man have den dybeste personlige Medfølelse med, men det er ikke noget, der er særligt for disse strafferetlige For-